

ЕТИЧНА РАДА

01601, м. Київ, вул. Липська, 18/5,
тел.: (044) 277-76-29, (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

ETHICS COUNCIL

01601, Kyiv, Lypska St., 18/5,
tel.: (044) 277-76-29, (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

16 березня 2023 року

м. Київ

ОКРЕМА ДУМКА

Заступника Голови Етичної ради Сера Ентоні Хупера та членів Ради Роберта Корді, Лавлі Перлінг щодо рішення № 26 від 16 березня 2023 року про невідповідність кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя Серьогіна Олександра Юрійовича критерію професійної етики та доброчесності для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя

Рішенням Етичної ради № 26 від 16 березня 2023 року кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя Серьогіна Олександра Юрійовича було визнано таким, що не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя.

Ми згодні з прийнятим Рішенням, проте, користуючись правом, наданим пунктом 2.3.6. Регламенту Етичної ради, затвердженого рішеннями Етичної ради № 1 від 1 грудня 2021 року та № 4 від 9 грудня 2021 року зі змінами, внесеними рішенням Етичної ради № 4 від 26 квітня 2022 року (далі – Регламент), вважаємо за необхідне викласти окрему думку щодо інших підстав, у зв'язку з якими у нас виникли обґрунтовані сумніви у відповідності кандидата критеріям професійної етики та доброчесності, що не були зазначені в прийнятому Рішенні.

З 19.08.2017 по 17.10.2019 кандидат займав посаду члена Національного агентства з питань запобігання корупції (далі - НАЗК).

12.04.2019 НАЗК затвердило рішення № 1053 «Про результати здійснення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функції держави або місцевого самоврядування за 2016 рік, поданої Ступак Ольгою В'ячеславівною, суддею Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ», яке в подальшому було оскаржено до адміністративного суду.

В рішенні від 25.03.2020 у справі № 640/13788/19 суд встановив, що у рішенні НАЗК від 12.04.2019 вказано, що при здійсненні перевірки декларації НАЗК використовувало копії матеріалів кримінального провадження щодо можливого вчинення суддею кримінального правопорушення передбаченого ст. 366-1 Кримінального кодексу України (Декларування недостовірної інформації). Разом з тим, у рішенні НАЗК не відобразило та не проаналізувало факти недекларування суддею, встановлені при досудовому розслідуванні кримінального провадження: права користування житловим будинком, який є власністю її свекрухи; права користування квартирою; коштів чоловіка, які розміщені на його банківських рахунках. Під час розгляду справи НАЗК визнало позов.

У зв'язку з цим суд дійшов висновку, що НАЗК всупереч положенням Закону України «Про запобігання корупції» не врахувало та не надало належну оцінку матеріалам кримінального провадження. На думку суду, це призвело до того, що незважаючи на наявність фактів, які свідчать про недостовірність внесених суддею відомостей до декларації за 2016 рік, НАЗК дійшло до висновку про відсутність таких фактів. За таких обставин суд визнав рішення НАЗК № 1053 від 12.04.2019 протиправним та скасував його.

В подальшому рішення суду від 25.03.2020 у справі № 640/13788/19 було оскаржено до суду апеляційної інстанції. У рішенні від 07.09.2020 суд

апеляційної інстанції дійшов висновку, що рішення НАЗК від 12.04.2019 не є рішенням суб'єкта владних повноважень для позивача у розумінні статті 19 Кодексу адміністративного судочинства України, а оскільки право на судовий захист має лише особа, яка є суб'єктом порушених прав, даний спір не підлягає судовому розгляду. У зв'язку з цим, не надаючи оцінку вирішенню спору по суті, апеляційний суд скасував рішення суду першої інстанції та закриття провадження у справі.

17.05.2019 НАЗК затвердило рішення № 1393 «Про результати здійснення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік, поданої Весельською Тетяною Федорівною, суддею Вищого адміністративного суду України (член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України)», яке в подальшому було оскаржено до адміністративного суду.

В рішенні від 29.05.2020 у справі № 640/18450/19 суд зазначив, що позивач вказує про декларування суддею готівкових коштів у розмірі 777 689 грн, які не підтверджені її задекларованими доходами та джерело походження яких невідоме. За результатами розгляду справи суд дійшов висновку, що з урахуванням поданої НАЗК заяви про визнання позову та визнання того, що при прийнятті рішення НАЗК від 17.05.2019 не надало оцінку інформації, яка стала підставою для повної перевірки декларації судді, наявні підстави для задоволення позову. За таких обставин суд визнав рішення НАЗК № 1393 від 17.05.2019 протиправним та скасував його.

В подальшому рішення суду від 29.05.2020 у справі № 640/18450/19 було оскаржено до суду апеляційної інстанції. У рішенні від 30.09.2020 суд апеляційної інстанції дійшов висновку, що рішення НАЗК від 17.05.2019 жодним чином не впливає на права, свободи, інтереси чи обов'язки позивача з огляду на те, що правовідносини між позивачем та НАЗК у межах спору взагалі не виникали. Тому суд вважає, що це рішення НАЗК не може бути оцінене за правилами ч. 2 ст. 2 Кодексу адміністративного судочинства

України у межах розгляду і вирішення цього спору. У зв'язку з цим, не надаючи оцінку предмету спору по суті, апеляційний суд скасував рішення суду першої інстанції та прийняв нове рішення, яким у задоволенні позову відмовив повністю.

Під час співбесіди кандидат підтвердив, що голосував за прийняття рішень НАЗК від 12.04.2019 № 1053 та від 17.05.2019 № 1393 та повністю погоджується з ними. На запитання Етичної ради чи допускає кандидат можливість того, що НАЗК могло не врахувати всю інформацію при затвердженні цих рішень та припуститися помилок при їх прийнятті, кандидат категорично заявив, що рішення є законними та ґрунтуються на всій інформації, яка була наявна на момент їх затвердження. Також кандидат відмовився відповідати на запитання про те чи рішення суду у справі № 640/13788/19 від 25.03.2020 та у справі № 640/18450/19 від 29.05.2020 були чи могли бути законними та правомірними.

Ми критично ставимось до таких відповідей кандидата, оскільки в рішеннях у справах № 640/13788/19 та № 640/18450/19 суд першої інстанції дійшов висновку, що НАЗК не проаналізувало та не надало оцінку інформації, яка стала підставою для проведення повної перевірки майнових декларацій згаданих суддів. При цьому, у обох випадках НАЗК визнало позов та погодилося з тим, що рішення від 12.04.2019 № 1053 та від 17.05.2019 № 1393 були затверджені з порушенням вимог Закону України “Про запобігання корупції”.

Ми беремо до уваги, що у своїх рішеннях суд апеляційної інстанції не надавав оцінки рішенням судів перших інстанцій по суті, а скасував їх у зв'язку з тим, що вказані рішення НАЗК не порушують права позивача.

Згідно з пунктом 1.3.4.1 Методології, кандидат не відповідає показнику сумлінності, зокрема, у разі наявності обґрунтованих сумнівів, що такий кандидат, перебуваючи на посаді діяв відповідно до вимог

законодавства, правил професійної етики, та інших етичних норм щодо сумлінності.

Оскільки, всупереч визнанню в судових рішеннях фактів неврахування НАЗК всієї інформації щодо майнового стану суддів при затвердженні рішень № 1053 від 12.04.2019 та № 1393 від 17.05.2019, кандидат, як колишній член НАЗК, який голосував за ці рішення, відмовився визнати чи навіть припустити, що ці рішення могли бути помилковими та не ґрунтуватися на всій наявній інформації щодо майнового стану суддів, ми маємо обґрунтовані сумніви щодо відповідності кандидата такому показнику критеріїв професійної етики та доброчесності як сумлінність.

Сер Ентоні Хупер *(підпис)*

Роберт Корді *(підпис)*

Лавлі Перлінг *(підпис)*